

Antonia Pavlic 2-8-2
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

IN SPIRIT
LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, SEPTEMBER 29, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Izrael spet prosi za moderno orožje v ZDA

Izraelska vlada je zopet zaprosila ZDA v posebni poslanici za moderno orožje, zlasti za nova letala F-4.

WASHINGTON, D.C. — Zadnje streljanje ob Sueškem prekopu je dalo Izraelu povod za ponovno prošnjo ZDA za moderno orožje v prvi vrsti za Phantom F-4 bojna letala. ZDA so Izraelu pošiljale ta letala po nekaj na mesec in obljubile kritične izgube, niso pa se še odločile za dobavo večjega števila teh letal za okrepitev izraelskih letalskih sil, ko dobiva Egipt vedno nove pošiljke sovjetskih modernih letal.

Izrael trdi v svoji poslanici, da dobivajo Egipčani vedno nova letala iz Sovjetske zveze ter po številu modernih vojaških letal Izrael že davno prekašajo. Da bi se razmerje vsaj nekaj izenačilo, prosi Izrael za nekaj ducatov Phantom F-4 jet letal, ki so se v bojih dobro izkazala. Izrael je za večje število novih Phantom jet letal zaprosil ZDA že v preteklem maju, pa njegova prošnja še ni rešena.

Med tem se je oglašil znani sen. H. Jackson in pozval vlado ZDA, naj ustreže Izraelu in mu da modernega orožja za zaprosenih 500 milijonov dolarjev. Podpredsednik Agnew je pretekli petek trdil, da je ZSSR poslala v Egipt svoja najnovejša bojna letala MIG 23. Ta naj bi bila boljše od ameriških Phantomov. Izrael ve, da so taka sovjetska letala v Egiptu, pa sodi, da jih vodijo sovjetski piloti, ki uporabljajo egiptska letališča.

Nekateri vojakji grede kar radi v Vietnam

BIEN HOA, J. Viet. — Vsak mesec pripeljejo letala v Južni Vietnam okoli 13.000 ameriških vojakov, med tem ko jih okoli 22.000 do 27.000 odpeljejo domov. Postopno se število ameriškega vojaštva v Vietnamu zmanjšuje, sedaj ga je tam le še 213.900.

Zanimivo je, da je med tistimi, ki prihajajo v Vietnam, neobičajno veliko prostovoljcev. Za službovanje v Vietnamu dobi navaden vojak \$100 mesečne doklade in to je postala posebna vaba, ko je ameriški dežel v vojskovanju skoraj končan. Trdijo, da je veliko vojakov, ki gredo raje v Vietnam, kot pa bi bili doma v ZDA ali v Nemčiji.

Vojna mornarica ZDA ni za odprtje Sueškega prekopu

WASHINGTON, D.C. — Državno tajništvo se zavzema za odprtje Sueškega prekopu, ki je zaprt od junija 1967, v zvezi z rešitvijo sporov na Srednjem vzhodu. Vojna mornarica opozarja pri tem na težave, ki jih bo Sovjetska zveza lahko povzročala v Indijskem oceanu, ko bo dobila tja lahek dostop skozi prekop.

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma sončno in toplo, na noč verjetnost neviht. Najvišja temperatura okoli 85.

ZN naj uveljavijo sklep o Jugozahodni Afriki

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Predsednik Mavretanije Moktar Ould Daddah, ki je zdaj tudi predsednik Organizacije afriškega združenja, je pred glavno skupščino ZN zahteval, da Varnostni svet uveljavi sklepe o neodvisnosti Jugozahodne Afrike, nemške kolonije, ki jo je Društvo narodov po prvi svetovni vojni izročilo v upravo Južno-afriški uniji, glavna skupščina ZN pa jo je leta 1966 tej odvzela in jo proglasila za neodvisno državo Namibio.

V Johannesburgu v Južni Afriki so izjavili, da glavna skupščina nima pravice do takega sklepa in ga zato niso vpoštevali. Vsi poskusi skupine azijsko-afriških držav, da bi ta sklep izvedli, so ostali brez uspeha. Južno-afriška unija je namreč vojaško močnejša kot katerakoli država črne Afrike in tudi zveza vseh teh.

Debata o Koreji v ZN odložena do 1. 1972

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Članice ZN, ki spadajo v komunistični blok, so stavile predlog, naj generalna skupščina postavi debato o Koreji že na letošnje zasedanje. Predlogu je ugovarjala Anglija, podpirala jo je naša dežela.

Predlog je propadel, 68 glasov je podprlo angleško stališče, le 23 pa sovjetsko; 22 članic ZN se je pa glasovanja vzdržalo. Kot se vidi, ima anglosaksonski blok še zmeraj večino, ako azijske in afriške države, ki jih je 70 med 130 ZN članicami, ne potegnejo skupaj.

Mujib bo pomiloščen?

KARACI, Pak. — Tukajšnje časopisje napoveduje, da bo Mujibur Rahman, vodnik preprovođane Avami lige, verjetno obsoje na smrt, pa nato od predsednika Yahye-Khana pomiloščen in izpuščen.

Njegova izpustitev naj bi bila del političnega sporazuma za pomiritev Vzhodnega Pakistana. Brez Mujiburove izpustitve pomiritev po splošni sodbi ni namreč možna.

Vietnamski komunisti pripravljajo novo ofenzivo

SAIGON, J. Viet. — Se poleti so politični opazovalci v Južnem Vietnamu računali vsaj z možnostjo, ako že ne verjetnostjo, da bodo vietnamski komunisti skušali izrabiti vojaške operacije, da podirajo politične načrte svojih nasprotnikov. S to možnostjo je računal tudi sedanji saigonski režim. Politični načrti saigonskega režima so se takrat vrstili okoli dveh ciljev: primerno pripraviti je senske volitve in pospešiti pacifikacijo, ki naj bi vsaj delno prila volivno propagando. Prevladovalo je takrat mnenje, da bodo imeli komunisti vse pripravljeno v trenutku, ko bo nastopil konec deževne dobe in bo nastopila suha doba, ta prehodna doba pa pade v mesec oktober.

Ze nekaj tednov se kaže, da komunisti ne hitijo z izvajanjem tega načrta. Prehitelo jih je namreč nekaj vojaških in nekaj političnih pojavov, nekaj pojavov je pa takih, ki se ne dajejo predvideti in tudi ne krotiti.

Mednje spada vreme. Severni Vietnam je imel letos

Indijec opisoval v ZN nasilja vojaške vlade v Vzhodnem Pakistanu

Zastopnik Indije je pred glavno skupščino ZN razlagal položaj v Vzhodnem Pakistanu, kjer še vedno "vlada nasilje".

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — V ponedeljek se je začela splošna razprava pred glavno skupščino Združenih narodov. Zastopnik Indije Swaran Singh je kljub protestom zastopnika Pakistana razlagal položaj v Vzhodnem Pakistanu, kjer da vlada nasilje. Indijec je trdil, da je uvedba "takozvane" civilne uprave le "pranje oči", dejansko se položaj ni nič spremenil, šejk Mujibur Rahman in drugi izvoljeni ljudski zastopniki so še zmeraj v zaporu in toženi zaradi izdajstva.

Zastopnik Pakistana Aga Shahi je med samim govorom indijskega zunanjega ministra odločno protestiral, da je njegov govor vmešavanje v notranje zadeve Pakistana in zahteval od predsednika skupščine Indonezije Adama Malik, da Indijcu vzame besedo, oziroma ga posvari. Ta je molčal in pustil Indijca govoriti dalje.

Swaran Singh je dejal, da Pakistan krši ustavno listino ZN in zato postopanje pakistanskih oblasti v Vzhodnem Pakistanu ni in ne sme biti notranja zadeva Pakistana. Od tam je doslej pribežalo v Indijo okoli 8,5 milijona ljudi v strahu za svoje življenje.

Glavni zastopnik Pakistana Mahmud Ali je odgovoril Indijcu ob koncu njegovega govora pred skupščino z obdolžitvijo Indije snovanja in podpiranja upora v Vzhodnem Pakistanu "z dobro premišljenim vojaškim načrtom" za razbitje Pakistana.

Vladne čete zavzele letališče v Laosu

VIENTIANE, Laos. — Vladne čete, ki so jih pripeljali ameriški helikopteri, so brez odpora zasedle Muong Soui in njegovo letališče, ki leži 10 milj severozahodno od Planote vrčev.

Vietnamski komunisti pripravljajo novo ofenzivo

tako hudo deževno dobo, kot jo ne pomni. Poplave so spreminile Severni Vietnam v veliko jezero, ki je najpreje razdrlo precejšen del prometne mreže, zamočvirilo orno zemljo, zavrlo promet, kar se je hitro čutilo na težavah, ki sta nanje naletela prevoz vojnega materiala in orožja, pa tudi prevoz blaga za proizvodnjo in za trg. Stiska je bila tako huda, da se je režim v Hanoi moral poslužiti celo radija, da je hitro dajal potrebna navodila, kako omejiti zle posledice izredne povodnji. Po tej poti je tudi tuji svet zvedel, kakšne težave ima Severni Vietnam.

Posledice povodnji so bile številne. Zastal ni samo ves promet, zastala je tudi proizvodnja, nastale so pa velike poškodbe na cestah in železnicah, pa tudi stavbe vseh vrst so postale neuporabne. Vlada je morala skrbeti za prehrano, ki je začela šepati, za obnovo dežele, posebno v prometu in v mestih, pa tudi za obnovo gospodarstva. To jo je prisililo, da je odločila marsikateri korak, ki ga je

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je včeraj obiskal nepričakovano zborovanje Narodne zveze družin ameriških vojaških ujetnikov in pogrešancev v jugovzhodni Aziji ter obljubil, da bo storil vse, da bodo ujetniki čim prej puščeni na svobodo.

VATIKAN. — Včeraj je prišel sedanji kardinal Mindszenty, ki je živel zadnjih 15 let v ameriškem poslanstvu v Budimpešti. Tja se je zatekel, ko so sovjetski tanki drobili madžarski upor jeseni 1956. Na prošnjo sv. očetja je zapustil svojo domovino in si s tem naložil v ljubezni in pokorščini do Cerkve svoj najtežji križ. Obljubil je namreč, da se ne bo več vrnil na Madžarsko.

SAIGON, J. Viet. — Protesti proti predsedniškim volitvam z enim kandidatom v nedeljo se nadaljujejo. Sinoči je eksplozirala bomba v Saigonu in ranila preko 20 ljudi. Predsednik Van Thieu je nato izdal vojaško in policijski ukaz, naj strelja na tiste, ki vrše nasilje, "da jih ubije".

TOKIO, Jap. — Japonska je poslala v vesolje včeraj 143 funtov težko umetno luno. To je tretja umetna luna, ki je v celoti japonski izdelek in ki je bila poslana v vesolje z japonsko raketo.

RIO DE JANEIRO, Braz. — Včeraj se je ponesrečilo nad poročjem Amazonke potniško letalo, pri čemer so bili mrtvi vsi potniki in moštvo, skupaj 28 oseb, samih domačinov.

Caritas Internationalis prosi ZN za pomoč

RIM, It. — Mednarodna katoliška organizacija "Caritas Internationalis" je naslovila na Združene narode nujen poziv, naj takoj organizirajo pomoč v hrani za prebivalce v Vzhodnem Pakistanu. Pomoč bo potrebna že v prihodnjih par mesecih. Ako je ne bo, bo zavlada lakota in zopet bodo milijoni bengalskih beguncev drli v Indijo, da se obvarujejo smrti od lakote.

CARNEY IN PERK ZMAGALA

Pri včerajšnjih primarnih volitvah sta zmagala demokrate James Carney in republikanec R. S. Perk. Carneyjeva zmaga je bila pravo presenečenje, posebno še za A. Garofolija in njegove podpornike. Zmago je odločila množična udeležitev črnih volivcev, ki so oddali 86,8% svojih glasov za Carneyja, ko napovedujejo, da bodo novembra volili svojega A. Pinkneyja. Perko vo zmago so vsi napovedovali in pričakovali.

CLEVELAND, O. — Udeležba pri včerajšnjih volitvah je bila na splošno majhna, celo manjša, kot so jo prvotno napovedovali. Izjema so bile črne varde, kjer je bila udeležba pri volitvah veliko večja, kot so jo predvidevali. Odločitev pri demokratskih primarnih volitvah je prinesel poziv župana C. Stokesa črnim volivcem, naj gredo volit kot demokratje in glasujejo za J. Carneyja. Carney je poskrbel, da je to Stokesov poziv dosegel v soboto, nedeljo in ponedeljek vsakega črnega volivca v mestu. Poziv je pokazal vpliv, ki ga ima C. Stokes na črne volivce. Zmaga J. Carneyja je dejansko zmaga C. Stokesa, ki se je zavzel, da pri primarnih volitvah potolče A. Garofolija, predsednika mestnega sveta, s katerim je ves čas Garofolijevega predsedovanja mestnemu odboru v sporu.

JAMES M. CARNEY

James M. Carney je dobil skupno 74.031 glasov, Anthony J. Garofoli 60.141 in Patrick L. Gerity 6.149. Carney je dobil nekaj več glasov, kot so pričakovali, tudi na zahodni strani mesta, vendar je bila odločitev zmage pri veliki podpori v črnih

Ralph Perk

in glasujejo za J. M. Carneyja. Tako je dejansko 21. kongresni okraj, kjer imata prvo in zadnjo besedo brata Stokes izbral demokratom županskega kandidata.

Prav ta izbira utegne biti usodna za demokrate. Današnji Plain Dealer pripominja, da je James M. Carney dobil sicer včeraj bitko, zato pa je spravil v nevarnost demokratsko zmago v boju za mestnega župana. Republikanec R. Perk ima pri novem položaju boljše izgleda za zmago, kot bi jih imel, če bi bil demokratski županski kandidat A. Garofoli. Ta je po včerajšnjem porazu odšel v glavni stan Carneyja in tam temu čestital. Izjavil je, da bo podpiral pri glavnih volitvah demokratskega kandidata.

Od mestnih odbornikov bodo vsi trije Slovenci, E. J. Turk v 23. vardi, J. Cimperman v 22. vardi in J. Prince v 32. vardi, ostali v mestnem odboru. J. Cimperman ni imel nobenega tekmeča, Turk in Prince pa sta včeraj bila izvoljena, ker sta dobila vsak na 50% glasov. E. J. Turk 2.391 glasov, J. LaMont 1.012, D. F. Carey pa 299. J. Prince je dobil 4.379 glasov, njegova tekmeča pa, DeVito 1.527, D. L. Devlin 381. V 26. vardi, ki zavzema del Collinwooda, je zmagal odločno dosedanjí mestni odbornik L. W. Duggan.

V bodoče pri glavnih volitvah le dva kandidata! Volivci so včeraj odobrili predlog za uvedbo nestranskar-

Iz Clevelanda in okolice

Prodaja peciva—

Materinski klub fare sv. Vida priredi to soboto in nedeljo vsakoletno prodajo peciva, v soboto od 2. popoldne do 7. zvečer, v nedeljo od 7. zjutraj do 1. popoldne. Članice prosi, da nekaj spečejo in pecivo oddajo v Družabni sobi v soboto ali nedeljo. Ves čisti dobiček gre v korist oke sv. Vida.

Občni zbor—

V nedeljo, 3. oktobra ob treh popoldne bo občni zbor staršev Slovenske šole pri Sv. Vidu. Vodstvo šole naproša vse starše, da se občnega zbora gotovo udeležijo.

Sen. Mansfield spel predložil nagel umik vojaštva iz Indokine

WASHINGTON, D.C. — Vodnik demokratske večine v Senatu Mike Mansfield je obnovil v Senatu razpravo o vojskovanju v Indokini in predložil, naj ZDA umaknejo svoje oborožene sile od tam v 6 mesecih, če bodo rdeči izpustili ameriške vojne ujetnike. Svoj predlog je obesil na zakonski predlog za proračun narodne obrambe.

Novi predlog je sličen onemu, ki ga je stavil v preteklem juniju in ga obesil na zakonski predlog o podaljšanju vojaške obveznosti za dve leti. Mansfieldovo dopolnilo je nato zavleklo odobritev podaljšanja vojaške obveznosti do tega meseca, ko je Senat predhodno Mansfieldovo dopolnilo odklonil. Ze tedaj je senator izjavil, da bo predlog ob prvi priložnosti obnovil.

Zdi se, da sen. Mansfield upa na večjo podporo svojega predloga v Predstavnikišnem domu, ko je Kongres na splošno nezadovoljen s predsedniškimi volitvami v Južnem Vietnamu z enim samim kandidatom.

skih primernih volitev za mestnega župana. V bodoče bodo morali vsi županski kandidati na primarne volitve in dva, ki bosta dobila največ glasov, bosta nastopila pri glavnih volitvah.

Letos bomo imeli tri kandidate: republikanca R. Perka, uradnega demokrata J. M. Carneyja in "neodvisnega" A. Pinkneyja. Črnski volivni strateg računajo, da se bodo beli volivci razdelili med Perka in Carneyja, njihovi kandidati pa bo zmagal, ker bodo vsi črni volivci glasovali zanj. Z. ozirom na to, da predstavljajo črni volivci nekako eno tretjino vseh, lahko torej računajo s takim izhodom volitev.

Republikanec R. Perk upa, da mu bo uspelo potegniti za seboj večino volivcev A. Garofolija in s tem doseči zmago. Premagani Garofoli je sinoči preko televizije pozval vse svoje volivce, naj podprejo demokratskega kandidata J. M. Carneyja, toda le malo jih je, ki so prepričani, da bodo ti Garofolijev poziv poslušali! Vsekakor bodo novembrske županske volitve v Clevelandu zanimive in morda tudi razburiljive.

Drugi predlog, ki so ga volivci včeraj odobrili, določa, naj mestna uprava obvešča volivce o predlogih za ustavne spremembe potom časopisja in drugih javnih občil ter ne več s pismi preko pošte vsem volivcem.

AMERIŠKA DOMOVINA

117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 186 Weds., Sept. 29, 1971

Boj proti žrtvam za stabilizacijo

Usoda je tako čudno zagodila Nixonu in Titu, da se oba nahajata v podobni krizi: oba se borita, odnosno bi se rada borila, za stabilizacijo denarja. Stabilne vrednosti nimata namreč ne dolar ne dinar, potrebna je pa tako Ameriki kot Jugoslaviji. V obeh slučajih je precej sličnih značilnosti. Na primer. Recepti za saniranje pomanjkanja stabilnosti so znani tako v Ameriki kot v Jugoslaviji, so pa seveda različni, ker se ravna po različnih gospodarskih sistemih.

V obeh deželah so recepti znani, toda tako Nixon kot Tito jih ne rabita. Razlogi so različni: v Ameriki bi Nixon rad kandidiral pri prihodnjih predsedniških volitvah in zato ne misli na potrebo, da nalaga žrtve za stabilizacijo, ker bi ga pri volitvah verjetno pokopale. V Jugoslaviji vlada diktatura, zato bi Tito lahko naložil svojemu gospodarstvu vsako žrtev, ki bi se mu zdelala potrebna, pa tega ne dela. Njegov režim je namreč politično preslab in ne bi prenesel brez Bog ve kakšnega ugovora vsako žrtev, ki bi se zdelala prehuda za jugoslovansko gospodarstvo.

Tako razgraja v obeh državah ista gospodarska bolezen, toda v obeh državah bi radi rabili različna zdravila in različne načine zdravljenja.

Ne bi mogli reči, da ima Nixon že izbran način, kako bi spravil dolar na zdravo pot. Če ga ima, ga še ni povedal. Zato še zmeraj tipa, kam naj bi svoje reforme usmeril. Najprej je poskusil z blokiranjem cen in plač ter mezd. V začetku je kazalo dobro. Proti izbrani poti ni bilo resnejših ugovorov. Ko se je pokazalo, da bodo tudi po tej poti potrebne žrtve, je bil brž ogenj v stregi, ki še danes ni pogasjen. Zgodilo se je namreč to, kar smo vsi pričakovali: vse bo vneto za postavljeni cilj, vsak se bo pa po svoje branil proti žrtvam, ki bi jih moral v boju proti inflaciji prevzeti na svoja pleča.

Najbolj jasno so to povedali zastopniki naših farmerjev. Seveda so vneti za stabilnost cen, toda cene za deželne pridelke so že sedaj prenizke in ne dajo poljedelstvu takih dohodkov, kot jih imajo na primer industrija, trgovina, turizem itd. Treba je najprej to odpraviti in povečati dohodek za kmetijstvo, potem šele naj bodo tudi cene za deželne pridelke blokiranje. To se da doseči na dva načina: ali zvišati sedanjo raven cen deželnih pridelkov in industrijskih surovinam agrarnega značaja. Če bi ostale te cene na sedanji ravni, bi bilo treba znižati davke za farme, obenem pa zvišati podpore, ki jih federacija daje farmerjem. To bi dvignilo dohodek poljedelstvu in farmerji bi blokiranje lažje prenesli. Cilj farmerskega stališča je več kot jasan: farmerji nečisto ničesar prispevati k stabilizaciji, bi rajše imeli od sedanjega Nixonove borbe proti draginji še korist. Farmerji so na drugi strani za idejo, da pridejo cene za industrijsko blago pod zvezni nadzor, ki naj prepreči vsako dviganje cen, ki ne bi temeljilo na povečani delovni storilnosti.

Zastopniki industrije so seveda za Nixonov načrt, ker že načrt sam po sebi dosti upošteva industrijske interese. Ne ugovarjamo naravno vsem davčnim olajšavam, ki jih Nixonov program predvideva v njihovo korist. V sistem nadzora cen bi radi vrnili čim več "lukenj", da bi vpliv nadzora padel dejansko na ničlo. Posebno se borijo proti takemu nadzoru, pri katerem bi bili udeleženi tudi zastopniki potrošnikov. Držijo se torej preskušene poti za chromeiteve nadzora.

Svoje pozornosti proti Nixonovi poti do stabilizacije imajo seveda tudi unije. Najprej zahtevajo, da naj pridejo pod nadzor ne samo cene in mezde, ampak tudi vsi gospodarski dobički kot obresti, dividende, bilančni dobički itd, čemur naravno podjetja živahno ugovarjajo. Unije zahtevajo dalje, da naj povišanja mezd, ki izvirajo iz dolgoročnih mezdskih pogodb ostanejo prosta, to je: naj stopijo v veljavo, kot se bila dogovorjena. Tako bi na primer morali federalni uradniki in uslužbenci dobiti 1. januarja dogovorjena povišanja. Nixon je rekel, da jih ne bo dal izplačati. Spor je torej tu. Zagovorniki uradništva so že organizirali v Kongresu skupino kongresnikov, ki naj tam spodbija pravno podlago Nixonovega stališča. Vse kaže, da bo Kongres drugih misli kot Nixon. Ako bodo zvezni uradniki dobili 1. januarja višje plače, potem bo vsa blokada plač in mezd postala kes papirja in bomo kmalu tam, kjer smo bili pred 15. avgustom, ko je Nixon oklical svojo uredbo o zamrznitvi cen in plač.

To še niso vse ovire za učinkovit sistem, ki naj vodi do stabilizacije cen in plač. Napovedana so že stališča zastopnikov potrošnikov, ki bodo naravno zahtevala še več nadzora kot Nixonov načrt.

Vnel se bo tudi boj okoli vprašanja, kaj je treba razumeti pod posameznimi pojmi, na primer pod delovno storilnostjo. Delovna storilnost se dejansko ne da na splošno ugotoviti, je v vsakem podjetju drugačna, ker je odvisna

od organizacijske sposobnosti tovarniškega vodstva. Da se izračunati le povpreček, toda kako? O tem še ni splošno priznanega načela.

Posebno poglavje je vprašanje, kakšne naj bodo davčne olajšave in kam naj ciljajo. Nixonovo stališče je dalo velike ugodnosti podjetjem. Temu se upirajo vse unije, sedaj so se jim pridružili še vodilni kongresniki, kot sta demokrat Mills in republikanec Byrnes. To pomeni, da Nixonov načrt ne bo preživel kongresne debate. Mills in Byrnes nista proti davčnim olajšavam, mislita pa, naj jih dobijo revni potrošniki, ne pa podjetja. Potrošniki so namreč v Millsovih in Byrnesovih očeh tista gospodarska sila, ki bo pognala gospodarstvo v zagon in pomagala dolarju na nogo.

Da bi Nixonova administracija mogla hitro najti primerne rešitve za vsa ta vprašanja, je zmeraj manj upanja. Zato mislijo Nixonovi nasprotniki, da so predsednikova postavljanja terminov, do kdaj mora biti rešeno to in ono, navadno igrakanje s številkami. Morda imajo prav.

BESEDA IZ NARODA

Družabni večer DSPB Tabor, Cleveland

CLEVELAND, O. — Krajeno clevelandsko društvo naše organizacije nas vabi, da se udeležimo večerje in družabnega večera, ki ga prireja to soboto, 2. oktobra, v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Naj omenim, da je socialni referent pri glavnem odboru s pomočjo krajevnih društev razposlal do zdaj vsako leto preko \$2,500 podpore našim invalidom in pozabljenim v domovino, v razne države Evrope, Argentino, Kanado in seveda tudi po ZDA. To delo namerava nadaljevati v naprej, v kolikor bodo finančne možnosti dopuščale.

To je bil in je vsaj po mojem mnenju še danes glavni namen organizacije, drugi je zbiranje gradiva, ki bo morda enkrat objektivnim zgodovinarjem mogel služiti za pravilno gledanje na čas in odločitve, zbiranje imen žrtve, ki so po komunistih bili ubiti. Tretji namen organizacije je povezava starih prijateljev: ljudi, ki so v dneh, ko je po slovenski zemlji takratni Stalinov hlapec Tito s pomočjo slovenskih komunistov in koristnih budal Kocbekove vrste, pravočasno spoznali, za kaj gre, da ne gre za narodno osvoboditev, temveč za nov družabni red, ki mora nadomestiti starega (isto pesem slišimo sedaj tu) in se temu poizkusu upri pač na način, kot je bilo takrat mogoče.

Zato zaboli človeka, ko zasledimo na vabilih na praznovanje Titovega državnega praznika na znani farmi "Beograd" zdaj že pokojnega britanskega zveznega oficirja pri slovenskih partizanih Johnsa v bližini Niagare — med sodelavci ime ansambla slovenskih priseljencev iz Toronta. Nehote se zbudi misel: morda je imel kdo od teh, ki pri orkestru sodelujejo, očeta, brata, sorodnika, ki poživa v neposvečeni zemlji slovenskih gozdov? Včasih so nas učili, da je težko služiti dvema gospodoma, toda "greh" danes to ni več...

V soboto je večer tistih, ki še niso pozabili nesreče in sadov komunistične revolucije, ki se spominjajo onih, ki so dali v tem strašnem boju svoje življenje, dobro ime, mnogi zdravje in vse, kar so imeli.

M.J.

Težnje k zdravi hrani

CLEVELAND, O. — Iz strahu pred strupenimi snovmi v hrani zvečijo mnogi Amerikanci lešnike in orehe. Stevilo predovalcev paradižnika in druge zelenjave za lastno rabo se je v nekaj letih povzpelo v milijone.

Zagrizeni ljubitelji surovih živil so predstavniki novega vala v splošni skrbi za zdravo prehrano. Uživajo samo živila, ki nimajo nikakršne zveze z umetnimi gnojili in s kemičnimi sredstvi za zatiranje škodljivcev, v katerih ni niti barvil niti konzerviranih sredstev.

Rastline, ki so vir hrane, mo-

rajo po pojmihi in predstavah pristašev novega gibanja rasti v zemlji, v kateri ni ničesar drugega kot preležani hlevski gnoj. Amerika hoče nazaj k naravi, pravijo tukajšnji predelavci, ki hkrati izjavljajo, da je po njihovih pridelkih veliko povpraševanje.

Izjava washingtonske gospodinje Alme Hawkins: "Čedalje več nas je, ki raje najdemo črva v jabolku, kakor pa ostanke praška DDT v škodilci."

Prejšnja leta so kupovali tako imenovano reformirano hrano, na pr. kozji jogurt, med, sončnično seme, rjavi riž in kruh z moko in otrobi vred predvsem okrevanci in najvestnejši varuhi lastnega zdravja; zdaj kupujejo takšna živila mnogi ljudje, tako gospodinje kakor študentje in mladoletni otroci. V Floridi odpro malone vsak dan po eno novo prodajalno te vrste; v vseh ZDA je takšnih trgovin že 2,500.

Izvedenka za prehrano in avtorica knjige "Jejmo pravilno" Andelle Davis, napoveduje, da se bodo ZDA v bližnji prihodnosti spremenile v deželo vrtničarjev, katerih vsak bo imel na mestu trate pred hišo skrbno pogovane gredice s paradižnikom, peteršiljem in vso drugo zelenjavo. "Nobenega razloga ni, da bi pri nas ne moglo biti na milijone vrtov."

Nedaleč od avtomobilskih cest hipijevske družine same pridelujejo krompir, repo, solato in druge vrtnine. V Madisonu, Wis., si lahko ljubitelji zelenjavih vrtov proti plačilu par dolarjev uredijo gredice na mestni zemlji. Ti ljudje se hočejo izogniti telesni in duševni umazanosti, pravijo zagovorniki tistih živil, ki zagotavljajo zdravje in dolgo življenje.

Kakor že iz marsičesa v ZDA, so se tudi iz želje po zdravi hrani rodile najrazličnejše ločine. V Sausalitu, predmestju San Francisca, živijo branjevci s tedenskim zaslužkom 20 dolarjev v sobah za svojimi prodajalnami živil, v katerih ni kemičnih sredstev iz dodatkov. Več si ne morejo privoščiti, ker zastoj dajejo sončnična in druga semena revnim ljubiteljem zdrave hrane.

V New Yorku imajo "zelenjavna dekleta" tudi posredno korist od svojega navdušenja za zdravo hrano. Manekinka Margit Ramme pravi: "Namesto cvetja mi oboževalci zdaj pošiljajo kumare in zeleno solato."

Zagovorniki novega načina predelave zdrave hrane ne želijo umetnega gnojila, ker smatrajo, da je škodljivo rastlinstvu in človekovemu zdravju.

Valentin Potočnik

Rev. dr. Knificu so odrezali nogo

PATERSON, N.J. — Salezijski duhovnik dr. Franc Knific, ki je Novega leta dan 1962 v New Rochelleju tako nesrečno padel, očitno zadet od kapi, da si je prebil lobanjo, si je polagoma toliko opomogel, da je s palico že kar dobro hodil in tudi dokaj lepo govoril, čeprav

prav včasih malo zmešano, ker se mu umske moči niso vrtnile popolnoma. Bil je v oskrbi sester franciškanek v Frances Schervier Home & Hospital v Bronxu.

Pred dvema tednoma mu je na desni nogi začela rasti nabrekliina, ki je povzročala, da se mu je kri vedno slabše pretakala. Brž so ga odpeljali v Albert Einstein Hospital v Bronxu, kjer imajo izvedence za take bolezni. Odrezali so mu tisti izrastek, pa se pretok krvi ni hotel zboljšati, zato so se odločili, da mu odrežejo desno nogo pod kolonom, kar so v sredo, 22. sept., tudi storili.

Gospod ni več mlad, decembra bi bil 78, in zadnje dni je precej oslabil, zato ga vsem rojakom toplo priporočam v molitev.

Albert Einstein bolnica je v Westchester Heights v Bronxu, na križišču Eastchester Road in Morris Park Ave.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Prijazna naklonjenost — dobri ljudje!

CHICAGO, Ill. — Te-le vrste so v zahvalo vsem, ki sem vas srečala in spoznala potom obiska v lepi Kanadi, pred vsem pa dr. Lojzeta in Kristi Arko, katera sta mi to lepo pot omogočila ter storila dobro delo. Ta pot mi bo ostala v najlepšem spominu!

Priložnost sem imela spoznati, iz kako prijazne, gostoljubne družine prihaja gospa Krista. Pravi slovenski dom! Čeprav nam je pot motil močan dež z nevihtami vse do Toronta, da je vožnja bila zelo nevarna, je prijazen sprejem bil poln dobre volje, veselja. Dobre živce ima dr. Lojze, kar iz službe na tako dolgo pot!

Naslednji dan zjutraj se je moja pot v Montreal z vlakom nadaljevala v lepem vremenu. Pet ur vožnje skozi lepe, skoraj Sloveniji podobne pokrajine je hitro minulo. Moj obisk se je uresničil po dolgih obljubah. 26 let je poteklo, odkar se je moj sošolec Ivan Rebernak poslovil od svojih mirnih staršev, odšel kot mlad, izučen krojač na tuje, kjer si je našel priručno, veselo ženko Maro. Ustvarila sta si lep in prijeten dom, krojaška obrt, družina, njuni trije otroci jima so v veliko veselje. Čedna in praktična Metka pomaga svoji mami v gospodinjstvu. Daj Bog, da bi njima ostala taka ter dobre vzglede dajal bratema, kako spoštovati, ljubiti, biti dober do staršev, jim hvaležno vračati trud za njih lepi dom.

Spoznala sem se tudi z gospodom in gospo Vili Petkovsek. Praznovali so rojstni dan svoje hčerke edinke, zato je bila vsa hiša praznična otroškega veselja. Po naključju sem bila gost tudi jaz z vabljenim botrom družine Rebernak. Njih lepi dom je kot majhen grad, v katerem je delo umetnika g. Petkovskega samega. Najlepsi okras je seveda mama gospe Petkovsek, kot stara mama je izraz srečeh in miru v družini, hiša zadovoljstva, le malo je danes takih srečnih, ki bi to srečo imeli za stare starše. Pogovori z g. Petkovškom so bili o Mednarodni razstavi v Montrealu pred par leti. Bogato zbrane starinske umetnosti za slovenski paviljon, katera skrb je bila največ v njegovih rokah. Ko jih je našteval, sem se čudila, kako je mogoče to spraviti skupaj? Kaj takega bi rabili tudi v našem Chicagu na vsakoletni mednarodni razstavi. Predvsem pa, kar g. Petkovsek izdeluje sam. Za takšna dela imamo pri nas le samo eno gospo, ki sama izdeluje predmete za razstavo. Kako naj bi z g. Petkovškom bili povezani, ker vsi tako ljubijo svojo Kanado, ker so tako srečni, kar se ni čuditi. Nobenega strahu na cesti, kot je to pri nas na dnevnem redu! Zato tudi v službah ni teh nesrečnih problemov kot pri

nas, kazni pa ni. Tudi hiša in dom, katerega imajo, ne bo zgubil cene zaradi neljubega sosedarja.

Zahvalim se g. Petkovsku tudi za lep film z izletov po Alberti, Calgary, British Kolumbiji, vse od Rocky Mountains. Ne mogla bi verjeti, da je še kje na svetu tako lepa dežela kot naša Slovenija, ako bi ne videla tega filma. Obiskala sem tudi slovensko cerkev, ker je bila nedelja. Ni nič večja kot pri Sv. Štefanu v Chicagu, problemi pa prav isti — kor in slabo obiskana cerkev v poletni dobi, čeprav je mnogo Prekmurcev v Montrealu. Pri nas bomo videli, kako se bo obrnilo na zimo? Da ne bomo zgubili, kar je našega, predvsem slovenske sv. maše ob deseti uri. Res, da nas naš pater Alojzij že preveč "pegla", poslušati pa moramo le vedno eni in isti, tisti, ki prihajamo redno, ter družine, katerim ni namenjeno. Malo bi nas včasih lahko tudi pohvalil. Ali ne?

Po štirih dneh obiska sem se morala posloviti. Na vlaku za Toronto je prisledlo največ študentov, kateri so se vračali s počitnic. Mladi profesor z Loyola univerze je prisledel in čez nekaj časa sprožil pogovor. Zanimiv pogovor o študentih, njih idejah, ugodnosti študij, katere Kanada nudi. Neobljudene pokrajine, med gozdovi, izumiranje dreves, so vezale vprašanja in odgovore, da je pet ur vožnje naglo minulo.

Na vprašanje "Kaj mislite, bi ne bilo dobro vtisniti mladim študentom več smisla, zanimanja do agronomije, ljubezen do prirode in dežele, delo na farmi?" je odgovoril, da prav mnogo mladine se vrača tja. Upajmo, da bo mlajši rod spoznal, kako so človeško dušo industrija, temne tovarne, stroji in temna mesta z nečistim zrakom utopila. Izumiranje dreves, celi gozdovi trpijo danes radi tega, ker je um človeka prodiral samo v industrijo tovarn.

Prispeli smo v Toronto, kjer sta me že pričakala dr. Lojze z družino in pot smo takoj nadaljevali v Chicago. Lepo vreme, dnevna vožnja sta omogočila spoznati še ta del Kanade. Krasne, velike farme, polja paradižnikov, kot bi bili nageljni. Mimo sem opazovala velike parke novo posajenih gostih, mladih smrek. Trebljenje gozdov suhega drevja kaže na skrb, zaščito pred izumiranjem narave. Spomnila sem se na našo svetofaršfantsko cirkve, katera je že leto skoraj oropana lepih dreves, njih sence, ki je varovala stene in okna cerkve pred pripekajočim soncem ves dan. Verjamem, da farani, ki so vso letoletje navezani le na dom, so prav pogrešali v vročih dneh senco teh dreves, katera so padla radi površnosti uslužbenec mesta. Že tako dolgo je, pa nihče ne zahteva poravnave škode, nasaditve novih dreves. Vso pot skozi Michigan je videti novo nasajene gozdove smrek, pri nas pa se še to ne more poravnati. Uboga cerkev čaka in čaka. Veliki plavalni bazen so odprli v bližini, da bi pa posadili drevesa, katera izhlapevajo kisik, čistijo zrak, potreben zdravju prav tako kot kopanje, to pa žal zaspili.

Naj omenim misel gospe Kriste, da bi bilo lepo, ako bi organizirali skupni ali posamezni izlet v Baragovo deželo, to seveda potom Lemonta in Baragovih ljubiteljev g. G. Hozianove in Gregoričevih in s severne strani Chicaga. Lepo bi bilo ob koncu tedna, da bi bilo lahko več udeležencev.

Srečno smo se vrnili, prav tako naj bi bila vsaka pot v službo ali v nedeljo od daleč zvesto prihajajočemu dr. Lojzetu z družino k sv. maši k nam v Chicagu obvarovana pred vsako nesrečo. Pogrešan bi bil kot lektor in kot pevec v zboru.

Sedaj je poletje pri kraju, odprlo se bo delo v društvi. Tudi

Radijski klub se je odločil imeti v sredi jeseni zabavo s plesom, katera se bo imenovala po izdelovalcih dobrih domačih vin. Pripravite torej vina in dobro voljo za pristno vinogradniški običaj, za prijetni večer, kateri bo zopet pri Sv. Štefanu v Chicagu!

Lep je svet, katerega nam je poklonil Bog, to vidimo šele takrat, ko gremo daleč izven mesta. Bodimo Bogu hvaležni!

Vsem pozdrav,

Minka Grašičeva

Spominska knjiga o posvetitvi slovenske kapele

Spominska knjiga vsebuje pozdravne izjave treh slovenskih poslancev, Senatorja Lauscheta, papeževskega delegata, washingtonskega škofa Kardinala O'Boyle, vseh slovenskih naslovnih škofov, škofov Salatka in Gradyja ter številnih drugih dostojanstvenikov in ustanov. V knjigi so vključene številne fotografije o kapeli, o Narodnem Svetišču v Washingtonu, ter mnogih krajih iz Slovenije. Knjiga opiše zunanost Slovenske kapele in njen pomen ter v grobi obliki prikaže zgodovino Slovencev v Sloveniji in Ameriki.

Spominska knjiga je na razpolago in jo je mogoče naročiti za \$3,50 od Posvetilnega Odbora za Slovensko Kapelo v Washingtonu.

Slovenian Chapel
Dedication Committee
P.O. Box 6295
Washington, D.C. 20015

Naročite lahko tudi razglednice Slovenske Kapele, ki je prav tako na razpolago pri Posvetilnem Odboru.

IZ NAŠIH VRST

Cleveland, O. — Spoštovani! Hvala Vam za obvestilo, da mi poteče naročnina. Takoj obnavljam naročnino za eno leto in prilagam dva dolarja za tiskovni sklad.

Ameriška Domovina mi zelo ugaja, ker tako točno in vestno poroča svetovne novice, kakor tudi krajevne clevelandске aktivnosti. Res zasluži vso podporo in priznanje. Zeleti je, da bi še dolgo izhajala, da bi bila še dolgo med nami.

Zeleč Vam obilo uspeha pri Vašem časnikarskem delu Vas najlepše pozdravlja

Karolina Kess

Toronto, Ont. — Spoštovana uprava! Ravno danes sem v banki kupil denarno nakaznico za obnovo naročnine na Ameriško Domovino, ko pa pridem domov, me je med pošto čakalo Vaše obvestilo, da mi bo naročnina potekla.

Zato Vam takoj pošiljam money order za enoletno naročnino in prilagam dva dolarja za tiskovni sklad. S tem je poravnana naročnina zopet za eno leto.

Narajši beremo novice iz Slovenije, potem povesti in pa splošne svetovne novice.

Torej, prav lepa hvala za obvestilo in za pošiljanje lista.

Vas vse skupaj prav lepo pozdravljam, Vaš naročnik

Joseph Hace

Toronto, Ont. — Spoštovano uredništvo! Tukaj Vam pošiljam denarno nakaznico za nadaljno enoletno naročnino, katera mi bo potekla 2. oktobra.

Z Ameriško Domovino sem zadovoljen, dostava pa je tako slaba, da včasih prejmem kako številko šele po 14 dneh.

Vas vse pri listu najlepše pozdravljam in ostajam Vaš nadaljni naročnik.

Franc Brence

— V ZDA je preko 400 jeklarn v okoli 250 mestih.

KAREL MAUSER:

VELIKA RIDA

"S hejžvo bi ga moral, če je ne bo videl, nje in njene ljubezni. S hejžvo, s hejžvo," je pritrjeval srcu.

In je sedel v temi, dokler ni prišla strina in užgala luči.

* * *

Starega Smrečnika je konec vojne zmedel. Ves je bil pogreznjen v strupeno bridkost proti Agati, ki se je spremenila in pokazala nov obraz. Ko je najela dve novi dekli, se je stari uprl:

"Grunt s samimi posli ne bo rasel."

"Jaz sem gospodar, ne vi."

Ni hotel odnehati: "Dokler je bil Foltej živ, si garala, da sem bil Foltej, da se boš pretrgala. Zdaj žinjal, da se boš pretrgala. Zdaj v ledini sedi in posli ter taberharji delajo na gruntu."

"Foltej je zemljo odnašal, posli je ne," ga je usekala nazaj. Potlej mu je strupeno, skoraj prav na uho, rekla:

"Če žinjate kuntrati, tudi prodam lahko."

Kakor da je bila beseda čij, tako ga je zaneslo k mizi. Agata je odšla.

Zbiral je misli in strmolel v zaprta vrata. Kako je rekla? Tudi prodam lahko. Da, tudi prodam lahko. Vse od kraja. Les, živino, njive, vse do bezovca in do zadnjega ledrarja v kolšču. Vse lahko proda. Nič ji ne more.

Pri tujcu mu izgovori kot v odide. V Beljak ali kamorkoli. Gospa bo, on pa v svojem kotu na svojem gruntu berač. Vsak dan sproti bo gledal, ko bo tuj človek opravljal njegovo zemljo. Nič ne bo njegovega, nobene besede ne bo mogel reči. Do zadnje ure tako.

V tem hipu se Smrečniku zdi, da je Agata s to mislijo že prišla na grunt. Ni ji bilo za Folteja, tudi za zemljo ne. V srcu je imela Račnikovega in sovražila je vse, kar je bilo Smrečnikovega. Da je zagrabila za vajeti, je bilo samo zavoljo tega, da ohrani zase vsaj toliko, da bo živela. Sama ali z njim, z Račnikovim. Ko je ubilo Folteja, je zadihala prvirbati; ko je ugasnila Mojca, se ji je cesta odprla. Zdaj je sama na njej.

Pa je takrat žinjal, da bo ona rešila grunt. Le kako je mogel? Pri Smrečniku je bilo kot v peklju. Agata se je razkoštila in Smrečnik je videl, da ji ne pride več do živga. Sicer je še nekaj barti poskušal zlepa, toda Agata ga ni niti poslušala. Samo z roko je zamahnila, kakor da je trepasto vse, kar reče. Stari se je potegnil vase in se je od same ihite tresel.

Pa ravno zdaj je taka, ko vse cvete. Trave se narejajo, ne bo dolgo, ko bo zaklasi žito. Vsa Smrečnikova zemlja diha vanj in mu dopoveduje, da je čas, ko je Smrečnikova beseda kaj veljala, že mimo. Vse je mimo. Zdaj Agata žobari, ona odkazuje delo, ona ukazuje. Včasih Smrečnik po dva dni čepi v svoji rečnici, leži na postelji in se z obema rokama oklepe stranic, kakor da mu krč vije celo telo.

Potlej se spet zažene iz kamre in divja po polju, kjer ve, da Agate ne bo srenčal. Stoji na ozarh in meri z očmi vsevprek. Tam je sirek, tam žita, tam čompe.

Privibart v življenju čuti, kako je moralo biti Sovniku. Kako je hodil nazaj in gledal tisto perišče zemlje, kjer je imel nekoč fačo in vrtič.

Kakor spodsekan se Smrečnik vrača z njiv. Zdi se mu, da vse stegajo roke za njim, toda med njimi je tudi Sovnikova pest. Trdo stisnjena. In za pestjo je drobni Sovnikov obraz, ki se prav na drobno hiheta.

AJDA IN ZALOST CVETITA
Račnik in Barbara sta sekla rdečo deteljo. Tako lepa kakor to leto že dolgo ni bila. Strden

vonj je prihajal od nje in Barbare je bilo kar hudo, ko je gledala, kako so glavice padale v redi. Sicer je strina žinjala, da bo šla s starim, pa jo je že nekaj dni tako trgal v križu, da ni mogla. Barbara je pa tako rada bila v seči. Posebno zjutraj, ko na vsaki deteljni glavici še spe rose. Na vse kraje se iskri in trepetala.

Nad vodo so še megle, po bregih pa že prvo sonce. Po kolščih za vasjo se kosajo ptiči, še v nizkem prosu se oglašajo in odgovarjajo tem, ki cvrče po drevju.

Neznansko lepo se zdi Barbare in kosa v rokah se ji zdi lahka kakor pero. Kar sama leti.

Tudi Račnik je dobre volje. Ne samo zavoljo lepe detelje, ki je tako rezna. Bolj zavoljo tega, ker je za Barbaro sam. Od strani pogleduje dečvo, ki reže za njim in srce se mu smeje. Mišela sta jo sicer na moč zdelala, toda je še zala. Račniku se zdi, da celo bolj kot takrat, ko jo je Nantej pripeljal k hiši. Otroka sta ji vtisnila v obraz nekaj, česar takrat ni imela. Čudno tople oči ima, svetle, kakor da so vedno rosne. Prava mati, čeprav svojih otrok še ni zibala.

"Lahko bi sekli v troje," je nenadoma rekel Račnik, s koso vzdignil šop detelje in obrisal ostrino. Potlej je s kratkimi zamahi pričel brusiti. Barbara se je ustavila in tudi pričela brusiti. Račnikove besede so jo zmedle. Kakor da jo je ujel v mislih.

"Lahko," je rekla tiho.

"Ne samo lahko — gotovo," je skoraj zarunkal stari. "Treba je bilo vsega tega! In zdaj se naš klati tam po svetu, domov bi šel rad in še tisto ne more. Grunt ga čaka in otroka, ta dva mišela, ki si jih ti zredila."

Barbara je vsa črnjeva zamahnila s koso, pa se je morala ustaviti, ker se Račnik ni spustil na prejši red.

"Se nama prav nič ne mudi, Barbara. Tako malo barti sva sama, da je prav, če te kar naravnost baram, če kaj žinjaš, kako bo, ko se bo Nantej vrnil."

Zdaj je Barbara prosila: "Atej, ne žobariva o tem. On bo že naredil, da bo vse prav."

Račnik se je oprl na kosišče in s priprtimi očmi bodel naravnost v Barbaro: "Figo bo naredil prav. Kar povem ti, kako bo. Ko bo skož duri stopil, bo zavekal, ker Mojce ne bo. Potlej bo Nanteja vesel in srce ga bo bolelo, ko bo gledal Mojčiko, tega pukeljčka ubogega, ki se meni tako smili, da bi ga kar naprej na rokah nosil. V nekaj dneh bo polje obredel, se doma navadil in potlej..."

Za korak je Račnik stopil naprej in se opiral na koso kakor ob palico.

"Potlej bo na dvoru stal in tja čez gledal. Ko se bo hudo v srcu poleglo, bo našel pot."

Vedela je, kaj žinja, pa je v zadregi le barala: "Kam, atej?" "Kam?" je zasihal stari. "K Agati, telpa." — Potlej se je obrnil in tako zamahnil s koso, da je brizgnila prst. Zadel je ob krtno. Barbara je tiho sekla za njim, toda roke so se ji tako tresle, da je bilo nekaj redi za njo, kakor bi jih odkašal pijanec.

Dolgo sta molčala. Račnik je grizel zadrego in jezo, Barbara pa je pehala nazaj misli, ki so se utrinjale v srcu.

Pa resen, kako bo, ko bo skož duri stopil Nantej in bo spet doma...?

Račnikova kosa je švistala kakor gad, tako da ga je Barbara komaj dohajala. Nič več ni videla deteljnih glav, ki so mrtvo legale v redi. Še sladkega vonja, ki ga je sonce izvabilo iz prvih sparjenih redi, ni čutila.

SPOMIN NA WASHINGTONSKE SLOVESNOSTI

Trije izmed najlepših dnevov poletja: jasno nebo, prijetno ozračje — ne prevroče, ne prehladno. Prvi prihodi v četrtek, vsi veseli in v slovesnem pričakovanju. V teku so zadnje priprave za svečanosti, washingtonski Slovenci nizajo svoje napore.

V petek pride letalo iz Slovenije; napovedano je bilo ob šestih, a pristane ob treh popoldne. Kdor le more, gre na Dules, kjer je srečanje z romarji ganljivo. Ameriški cariniki se seznanijo s slovenskimi zdravili vseh vrst.

Zvečer se Sheraton Park napolni s Slovenci. Za romarje iz Slovenije je večerja v Kennedy Center for the Performing Arts. Vsi se vrnejo v Sheraton Park. Richard Terselich je miren za prijavno mizo, vse teče v redu. Maryland Room se hitro napolni. Srečajo se stari znanci in najdejo se novi. Joanne Birsa se sprehaša s svojo harmoniko.

V soboto zjutraj stoji množica avtobusov pred hotelom in ljudje jih hitro napolnijo. "Ljubljancani si ogledujejo ameriško prestolnico. Njim sledijo domačini. Samo štiri ure časa za ogled. Obiskovalci so žejni novih vtisov in kar vise na vsaki besedi. Za osebni stik so hvalježni in predvsem oni iz Slovenije so nekoliko prevzeti od velikosti vsega, pri svojih odzivih pa zelo naravn — tudi gospod, ki ni zgrešil nobenega prodajalca sladoleda. Mnogi so prevzeti v tišini pred Lincolnovim spomenikom in vse gospodične bi se rade поблиže spoznale s lepim stražnikom v Beli Hiši. Tam je spet vprašanje, če ne bo led škodil, ko so ljudje vroči in pa, od kod so kranjske klobase v kletni dvorani cerkve Sv. Tomaza. Končno kratek odidih.

Ob petih začne akademija v dvorani, ki je takoj prenapolnjena. Korotanci zvone boljše kot kdaj koli poprej. Ženski zbor v elegantnih modrih haljah slovesno poda "Krasen pogled je na slovenski svet". Mrtva ti-hota spremlja podajanje Krsta pri Savici, Slomškov prizor pa sproščeno veselje. Ali je Baraga sam bral katekizen in pastirska pisma v Chipewščini? Ali ste Vi gospod Cankar?, je nekdo vprašal g. Kralja. Prijateljeva žena, ki ne razume slovenski, je bila do solz ganjena pri Cankarjevi večerni molitvi pred razpelom in slovenskim znamenjem. Nepričakovan, a tako pri-srčen odgovor mlade romarke iz Slovenije in njen poklon Bogomili, ki tamkaj ostane nepoznana.

Ves spored nas je dvignil in nanovo prebudil v slovenstvo - v minutah po akademiji, še predno so se odprla vrata v banketno dvorano, se je zdelo kakor, da je na hodniku vsaj dvajset tisoč Slovencev. Globoki vtisi, slovesno ozračje, slovesen dan.

Slovesna večerja v največji dvorani hotela. Slovesni govori. Predolgi bi bili, da ne bi govorniki res verjeli v vsako besedo, ki so jo izrekli. Mogočen manifest slovenstva g. Lovšeta, ki jo je zaključil s predlogom, da bo v imenu prisotne množice na pravem mestu poudaril in zahte-

val ustanovitev ameriškega konzulata v prestolnici Slovenije. Prijetno razpoloženje se nadaljuje s plesom, zabavo, novimi srečanji in - obžalovanjem za one, ki jih tam ni.

Praznik Marije Vnebovzete, nedelja 15. avgusta. Veliki dan. Slovenski glas po vsej mogočni cerkvi in v Slovenski kapeli pod njo. Kapela je bila posvečena dvakrat: enkrat za fotografe, drugič zares. Sprevod v gornjo cerkev veličasten: šest skofov, nad štirideset duhovnikov, narodne noše s križem, narodne noše z zastavami, narodne noše okrog oltarja, narodne noše z darili. Iz kora zadoni pozdrav škofom, himna Brezjanski Mariji. Gorenškov glas napolni cerkev med obhajilom, ko prosi naj Marija, Morska Zvezda, varuje in vodi nas vse. Vsi pojo pete

UPOR V KAZNILNICI V SREMSKI MITROVICI

Koncem avgusta je prišlo v jetnišnici v Sremski Mitrovici do upora političnih jetnikov. Zahtevali so "človeške pravice", manj batin in več hrane.

CLEVELAND, O. — Šele zdaj so prišla podrobnejša poročila o uporih političnih jetnikov, največ mladih srbskih študentov, ki so sodelovali pri demonstracijah in izgredih študentov junija 1968 v Beogradu. Te študente so imeli zaprte najprej na Golem otoku, kjer je bilo znano koncentracijsko taborišče, najhujše v rdeči Jugoslaviji. Ko so pod pritiskom domačega in tujega javnega mnjenja to koncentracijsko taborišče ukinili, so študente poslali na "prevzgojo" v znano državno jetnišnico v Sremski Mitrovici.

Ta jetnišnica je znana starejšemu rodu jugoslovanskih komunistov, ki so se večkrat in za dalj časa znašli za njenimi zidovi. Tam je bil zaprt Milovan Djilas in kasneje tudi Mihajlo Mihajlov.

Najprej se je 27. avgusta uprila skupina kakih 30 jetnikov in se zabarikadirala v svoji dve sobi. Tej se je nato pridružilo še okoli 20 drugih jetnikov, tako da je bilo vseh skupaj okoli 50. Uporniki so zahtevali "več kruha, manj batin!" Človečanske pravice! in izjavljali "Ljudje smo, ne številke!" To je bil prvi upor jetnikov v ječah Jugoslavije po drugi svetovni vojni.

Ječarji in policijske oblasti so bili hudo iznenadeni. Upor je bil končan šele, ko so oblasti obljubile izboljšati razmere v ječi, preiskati pritožbe in izjavile, da ne bodo upornikov kaznovala zaradi upora. Jugoslovanski časopisi so poročali o tem upor in pri tem iznesli nekaj podrobnosti. Tako je NIN zapisal, da v "k a zensko-poboljševalnem domu v Sremski Mitrovici ne skrivajo, da stražarji tepejo jetnike s palicami". Upravnik "doma" nagrajuje one ječarje, ki so pri tem posebno surovi, z denarnimi dodatki.

"Politika" piše, da je upor povzročil posebno pozornost, ker

Marijine litanije, Povsod Boga in po škofovem blagoslovu se bolj mogočno zapoje "Marija, skoz življenje", Ti krmi čolnič nas.

Zunaj močno sonce. Stotine fotografov na stopnicah, začetek poslavljanja, v zmedu še zadnje slike. Še je za nekatere čas obiskati kapelo, na tihem. Marija Pomagaj je domača, pa vendar spet nova, obdana od rožnega marmorja, ki je veliko bolj tople kot na vseh slikah. Njena podoba nad oltarjem, ki je preprost in vzvišen, pri katerem Slovenija moli in je počaščena: Baraga in Slomšek, Gorazd in izseljenci, po mojstru oživljeni, nemi in večno govoreči, vzpodbujajoči... nad vsem pa modro nebo in rdeči nageljni.

Odhod. Domov k prijateljem, po vsej Ameriki in vse do Slovenije, kjerkoli je.

DrR

skrbuje železniško podjetje Ljubljana. V zadnjih letih so imele istrske železnice 35 milijonov dinarjev izgube.

Sedaj teče prepir med Ljubljano in Zagrebom, kdo bo izgubilo plačal. Ljubljanska železniška direkcija je pripravljena izročiti železnice v Istri Zagrebu, česar si pa železničarji ne žele. Zagreb pravi, naj v Istri promet ukinejo, če ni rentabilen.

*

Zbiralno jezero za štore

Železarna Štore potrebuje za svoje razširjene obrate vedno več hladilne vode. V letnem času, ko je pretok Voglajne majhen, je že stiska za hladilno vodo, zato je železarna izdelala načrt za zbirno jezero v Tratni pri Slivnici.

Površina bodočega jezera bo znašala približno 99 hektarov, s tem pa bi bila dana možnost za razvoj novega turistično rekreacijskega središča.

*

Betonsko železo v štorah pri Celju

Pomanjkanje betonskega železa v Sloveniji je vedno večje. Monopolni proizvajalec tega železa je bila doslej železarna v Zenici, ki bi morala slovenskemu gradbeništvu dobaviti v prvem četrtletju 15.000 ton betonskega železa, dobavila ga je pa manj kot 4.000 ton.

Slovenska gradbena podjetja

MALI OGLASI

Varovanje otrok

Otroke v starosti nad 2 let sprejemmo v dnevno varstvo. Kličite po 4. uri 881-6870 ali se oglasite na 996 E. 77 St.

—(187)

Grozdje naprodaj

Plavo in belo, v košarah in škatljah na 22901 Ivan Ave. Kličite 732-8598

—(187)

Izredna ponudba

Naprodaj je rezidenčna zidana hiša dr. Ukmarja, na 15107 Shore Acres Dr., ob jezeru. Uradno ocenjena na \$40.000, se proda za \$39.000. Za pojasnila in ogled kličite 881-9077 od 10-12 in od 6-7 zvečer, ob drugem času pa 451-8166.

—(188)

V najem

Odda se štiri sobe z garažo, zgoraj, na 1234 E. 172 St. Kličite 486-4858

—(188)

V najem

Odda se štiri sobe z garažo, zgoraj, na 1234 E. 172 St. Kličite 486-4858

—(189)

Sladko grozdje naprodaj

Za prešanje ali za konzerve. Prinesite svoje košare in Vam mi natrgamo. Pridite na 28758 Chardon Rd.

—(188)

Lastnik prodaja

5-stanovanjsko poslopje v fari sv. Vida. Za pojasnila kličite 467-8703 ali 481-8328 od 2. do 7. ure.

—(188)

V najem

4-sobno stanovanje s kopalnico blizu Sv. Vida. Si ga lahko ogledate na 5516 Carry Avenue.

—(29,1,4 okt)

se sedaj dogovarjajo z železarno v Štorah, da bi začela ona proizvajati betonsko železo. Letno bi mogla proizvesti 130.000 ton, kar bi zadostovalo za slovenske potrebe in za sosednje republike, pa še za izvoz bi ga bilo. Ker imajo že novo proizvodno dvorano in nekaj strojev, bi bilo potrebno investirati le še okrog 90 milijonov dinarjev.

Ženske dobijo delo

Sivilja

Iščemo žensko za splošno šivanje v čistilnici.

Kličite 731-7060

J. D. CLEANERS

878 E. 222 St.

—(190)

Ženska dobi delo

Zaposlimo strežnico gostov in kuhinjsko pomočnico. Pogoji po dogovoru. Oglasite se v gostilni na 6802 St. Clair Ave. ali kličite 361-9373

—(29,1 okt)

MALI OGLASI

Stanovanje oddajo

Stirisobno stanovanje oddajo v bližini Grovewood Avenue po ugodni ceni. Kličite zvečer tel. 531-1534

—(187)

Hiša naprodaj

Enodružinska, 5 sob, garaža, aluminijasta obloga, na 7412 Lockyear.

Kličite 361-6952 po 4. uri.

—(186)

V našem

Oddamo 4 sobe med St. Clair Ave., in Superior. Kličite 261-4506 po 6. uri pop.

—(188)

Hiša naprodaj

5 spalnic, družinska soba, ognjišče, katedralski strop, velike sobe, klimatska naprava. V srednjih 40th. 481-3088.

—(188)

V najem

Oddamo 4 sobe, 2 spalnice, zgoraj, na E. 77 St., blizu St. Clair Ave. \$60.00. Kličite 531-2053

—(188)

Hiša naprodaj

Euclid — bungalow, blizu Slov. doma in cerkve sv. Kristine, 3 spalnice, klet, razvedrilna soba, garaža, 50 x 150 lot. Cena \$24.500. Lastnik 481-6859.

—(188)

Kadar kupujete ali prodajate hišo, farmo ali lot, kličite nas, staro zanesljivo agencijo. Dajemo tudi brezplačne nasvete in posredujemo solidne stanovalce!

KNIFIC REALTY

481-9980 820 E. 185 St. (xw)

V najem

Oddamo odraslim 5 sob spodaj, 2 spalnice, svojo klet, garažo, pri E. 71 St., blizu St. Clair Ave. Kličite 361-4635.

24,29,1 okt)

V najem

Tri neopremljene sobe, na novo dekorirane za eno ali dve ženski. Vprašajte na 1176 E. 61 St. Apt. 3 po 5. uri.

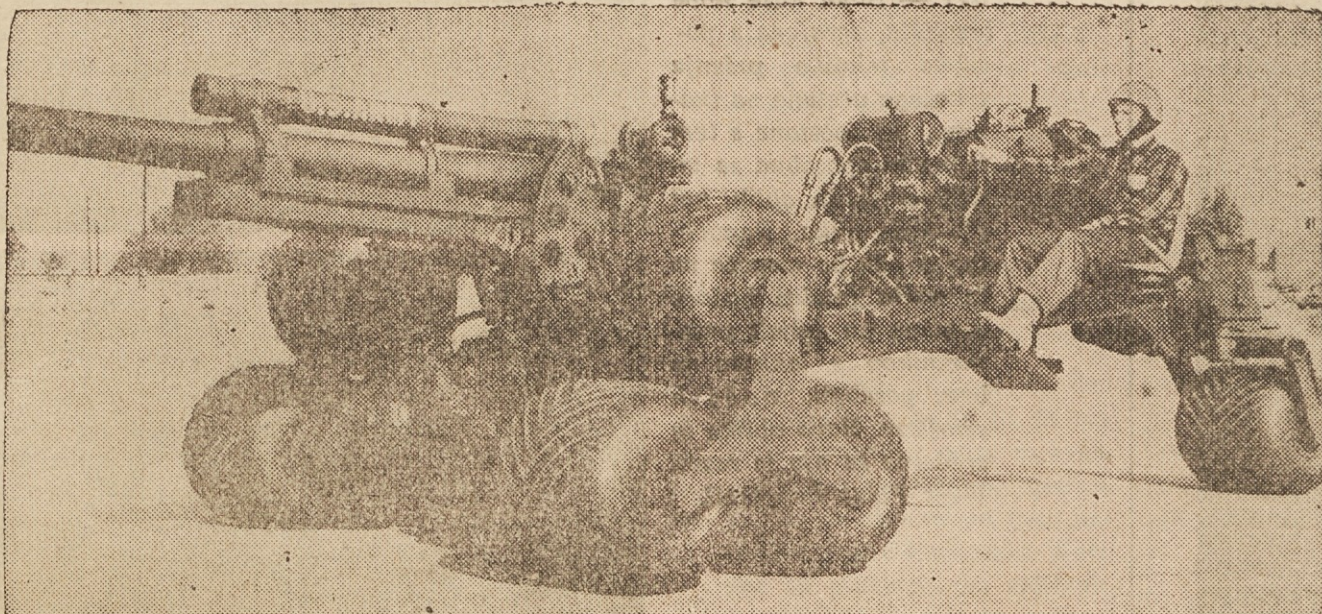
(22,24,27,29,1 okt)

ODLIČNA TRGOVSKA PRILIKA

Takoj zaposlimo moške in ženske, starost nad 21 let. Bodite sam svoj gospodar. Zaslužite od \$500 do \$1.000 na mesec z delno zaposlitvijo po dva večera na teden. S polno zaposlitvijo ne morete dosti več zaslužiti. Najmanjša investicija \$300.00. Podjetje preskrbi financiranje, če potrebno.

Obrnite se na Mr. Josepha v sejni sobi št. 1 v Parkbrook motelu, 14011 Brookpark Rd., od 7.30 do 8.00 zvečer v ponedeljek, 27. septembra, ali od 7.30 do 8.00 zvečer v četrtek, 30. septembra.

MIDWEST SAFETY & RESEARCH CENTER

ZA VSAKO OZEMLJE — Slika kaže havbico 105 mm ameriške armade na nove vrste vozilu, ki je sposobno za premike tudi na vseh vrst mehkega ozemlja.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Toda od kod pride, da ni podlegel tudi moj oče?"

"Ali vam nisem že oni večer po smrti gospe de Saint-Meran, ko sva bila na vrtu, povedal, da se je njegovo telo tega strupa privadilo, da množina, ki njemu sploh ne škoduje, vsakega drugega usmrti. Ker nihče, niti morilec ne ve, da gospodu Noirtierju že tekom enega leta da jem brucin, dočim ve morilec le predobro, da je brucin silen strup, le zato je vaš oče ostal živ."

"Moj Bog, o moj Bog!" vzdihne prokurator, vije si roke.

"Zasledujte razvoj zločina: najprej je prišel na vrsto gospod de Saint-Meran."

"O... doktor!"

"Prisežem lahko, da je bil, kolikor se more sklepati po simptomih, zastupljen tudi on."

Villefort težko vzdihne.

"Nato je sledila gospa de Saint-Meran," nadaljuje doktor;... "dvojna dediščina!..."

Villefort si obriše pot, ki mu je lil po čelu.

"Ali slišite?"

"Ah, žalibog le predobro."

"Vaš oče," nadaljuje neusmiljeni Avriigny, "je napravil pred nekaj časom oporoko, in sicer v vašo in vaše rodbine škodo ter v korist ubožcev. Zdaj je napravil drugo oporoko, ki je čisto drugačna; morda je nastal strah, da bi ne izpremenil še te oporoke, in iz tega je sledil poskus umoriti ga. Vidite, šlo je hitro!"

"O, milost, usmiljenje, d'Avriigny!"

"Nikake milosti, gospod! Zdravnik ima na zemlji svojo sveto nalogo, in da jo izvrši, mora stopiti celo med temne skrivnosti smrti. Če se zločin prične, in Bog obrne svoj pogled od zločinca, je zdravnikova dolžnost, da reče: 'Tukaj je!'"

"Milost za mojo hčerko!" vzdihne Villefort.

"Imenovali ste jo vi, njen oče."

"Milost za Valentino! O, to je nemogoče! Raje bi obdolžil samega sebe! Valentina... to čisto srce, ta angelj nedolžnosti!"

"Nikake milosti, gospod kraljev prokurator! Zločin je jasno dokazan. Gospica Villefort je sama zavijala zdravila, ki smo jih pošiljali gospodu de Saint-Meran, in gospe de Saint-Meran je stregla ona, ko je umrla. In tudi tisan, ki jo je pila ona, je pripravljala Valentina."

"Gospica Villefort je prinesla danes svojemu dedu limonado, in gospod Noirtier se je rešil na čudežen način."

"Gospica Villefort je zločinka, ona je pripravljala strup! Gospod kraljev prokurator, jaz tožim gospico Villefort, storite svojo dolžnost."

"Doktor, več se vam ne ustavljam, več se ne branim, verujem vam, toda iz usmiljenja prizanašajte mojemu življenju, moji časti!"

"Gospod Villefort," vsklikne doktor, oživljuje bolj in bolj, "so okoliščine, v katerih sem do vseh človeških neumnosti popolnoma brezobziren. Če bi bila vaša hčerka zakrivila jeden zločin in bi opazil, da misli na drugega, bi rekel: Kaznujte jo, grešnico, dajte jo v samostan, kjer naj se s solzami in molitvijo pokori za svoj greh. Da je zakrivila drugi zločin, bi rekel: Glejte, gospod Villefort, tu je strup, katerega zločinka ne pozna, proti kateremu ni znan noben protistrup, hiter kakor misel ali blisk, smrtonosen kakor strela, — vzemite ga, dajte ga mladi grešnici, priporočivši njeno dušo Bogu, ter rešite na ta način svoje lastno življenje in srečo. Toda ona je trikrat neusmiljeno morila, zato — rablju morilko! O svoji časti govorite, toda storite, kakor sem vam rekel, in čaka vas nesmrtnost!"

Villefort pade na kolena.

"Čujte," vsklikne, "jaz nimam vaše moči, katere bi tudi vi ne imeli, če bi se mesto o moji hčeri Valentini govorilo tu o vaši hčeri Magdaleni."

Zdaj prebledi doktor.

"Doktor, vsak človek, ki ga je rodila ženska, je rojen, da trpi in umrje. Tudi jaz bom v trpljenju pričakoval smrti."

"Ah, smrt se vam bode bližala počasi; videli bode, kako zagrne grob pred vami vašega očeta, vašo ženo in morda tudi vašega sina."

Villefort krčevito stisne doktorjevo roko.

"Čujte," vsklikne, "pomilujte me... Ne, moja hčerka je nedolžna... Vlecite naju pred tribunal, in tudi tam se porečem: 'Ne, moja hčerka je nedolžna... v moji hiši ni zločincev'. Kaj ovira vas, če umrem jaz potem umora?... Ali ste moj prijatelj... človek... ali imate srce? Ne, vi ste zdravnik!... Torej pravim vam. Ne, ne, moja hčerka se ne sme izročiti rokam ra-

bljevim! Ah strašna, moreča, blazna misel! In če bi se vi motili, če bi to ne bila moja hčerka, če bi jaz stopil nekoč pred vas, kakor pošast in vam rekel: Morilec... ti si umoril mojega nedolžnega otroka... Gospod, kristjan sem, toda potem... potem... bi tudi umoril samega sebe!..."

"Prav," pravi doktor resno, "čakati hočem."

Villefort ga trepetaje pogleda, kakor da tem besedam ne veruje.

"Toda," nadaljuje zelo počasi in resno, "če kak član vaše rodbine zboli, me ne kličite, kajti jaz ne pridem. Sicer hočem deliti z vami to skrivnost, a svoje vesti si nočem obteževati še bolj."

"Torej me hočete zapustiti, doktor?"

"Da, kajti če bi hodil za vami, ki se moja noga naenkrat ustavi pred krvnikovim odrom. Z Bogom..."

"O, rotim vas."

"Strašni dogodki, ki so omadeževali moje misli, mi delajo vašo hišo plašno in sovražno. Zdravstvujte!"

"Se jedno, samo še jedno besedo, doktor! Vi se umikate, prepuščate me samega strahu tega groznega položaja, strahu, katerega ste vi s svojim strahom še pomnožili. Toda kaj naj se

Jokaje so zapustili dobro službo in pred vsem ljubeznivo, dobrotljivo, od vseh ljubljeno Valentino."

Villefort pogleda svojo hčerko.

Jokala je.

Čudno! Te solze ga ganejo. Nato pogleda svojo soprogo in zazdi se mu, da njene fine ustnice bliskovito vstrepečejo, nalič meteorom na temnem nebu, na katerem se pripravlja nevihta.

IV.

Soba peka, živčnega v samotni.

Zvečer istega dne, ko je grof Morcerf zapustil bankirja, ves iz sebe vsled jeze in sramote zaradi njegovega odklanjajočega odgovora, je prišel k Danglarsu gospod Andrea Cavalcanti v najfinejši toaleti, s krasno navihanimi brki in blesteče belimi rokavicami, kratko kot popoln modni gospod.

Po pozdravu v salonu je pomignil bankirju k oknu ter mu po primernem uvodu razkril bolečine svojega srca izza odhoda

reče o tako hitri smrti starega Barroisa?"

"Peljite me vun," pravi zdravnik in zmaje za ramami.

Gospoda zapustita sobo. Na bodnikih in stopnicah so stali nemirni, preplašeni služabniki.

"Gospod prokurator," pravi zdravnik tako glasno, da ga lahko slišijo vsi, "ubogi Barrois je že tako dolgo časa samo sedel; če človek pomisli, kako delavno je bilo njegovo prejšnje življenje, se mu mora zdeti čisto naravno, da več ni mogel živeti. Njegova kri je postala pretežka. Kakor kaže že njegov kratki vrat, je bil kakor ustvarjen za mrtvoud — in jaz sem bil poklican prepozno."

Nato pravi tiho:

"Izlijte pač skrbno iz posode vse, kar je v nji."

In ne da bi se dotaknil Villefortove roke, zapusti doktor hišo nesreče med solzami in ihtenjem vsega služabništva.

Za nekaj ur so prišli po večurnem posvetovanju vsi v kuhinjo h gospe Villefort in prosili, naj jih odpusti iz službe. Niti prigovarjanje, niti obljubljanje večje plače jih ne moreta pripraviti do tega, da bi predrugali svoj sklep.

"Gremo, ker je to hiša smrti."

Samo te besede so bile njihov odgovor.

Jokaje so zapustili dobro službo in pred vsem ljubeznivo, dobrotljivo, od vseh ljubljeno Valentino."

Villefort pogleda svojo hčerko.

Jokala je.

Čudno! Te solze ga ganejo. Nato pogleda svojo soprogo in zazdi se mu, da njene fine ustnice bliskovito vstrepečejo, nalič meteorom na temnem nebu, na katerem se pripravlja nevihta.

IV.

Soba peka, živčnega v samotni.

Zvečer istega dne, ko je grof Morcerf zapustil bankirja, ves iz sebe vsled jeze in sramote zaradi njegovega odklanjajočega odgovora, je prišel k Danglarsu gospod Andrea Cavalcanti v najfinejši toaleti, s krasno navihanimi brki in blesteče belimi rokavicami, kratko kot popoln modni gospod.

Po pozdravu v salonu je pomignil bankirju k oknu ter mu po primernem uvodu razkril bolečine svojega srca izza odhoda

reče o tako hitri smrti starega Barroisa?"

"Peljite me vun," pravi zdravnik in zmaje za ramami.

Gospoda zapustita sobo. Na bodnikih in stopnicah so stali nemirni, preplašeni služabniki.

"Gospod prokurator," pravi zdravnik tako glasno, da ga lahko slišijo vsi, "ubogi Barrois je že tako dolgo časa samo sedel; če človek pomisli, kako delavno je bilo njegovo prejšnje življenje, se mu mora zdeti čisto naravno, da več ni mogel živeti. Njegova kri je postala pretežka. Kakor kaže že njegov kratki vrat, je bil kakor ustvarjen za mrtvoud — in jaz sem bil poklican prepozno."

Nato pravi tiho:

"Izlijte pač skrbno iz posode vse, kar je v nji."

In ne da bi se dotaknil Villefortove roke, zapusti doktor hišo nesreče med solzami in ihtenjem vsega služabništva.

Za nekaj ur so prišli po večurnem posvetovanju vsi v kuhinjo h gospe Villefort in prosili, naj jih odpusti iz službe. Niti prigovarjanje, niti obljubljanje večje plače jih ne moreta pripraviti do tega, da bi predrugali svoj sklep.

"Gremo, ker je to hiša smrti."

Samo te besede so bile njihov odgovor.

Jokaje so zapustili dobro službo in pred vsem ljubeznivo, dobrotljivo, od vseh ljubljeno Valentino."

reče o tako hitri smrti starega Barroisa?"

"Peljite me vun," pravi zdravnik in zmaje za ramami.

Gospoda zapustita sobo. Na bodnikih in stopnicah so stali nemirni, preplašeni služabniki.

"Gospod prokurator," pravi zdravnik tako glasno, da ga lahko slišijo vsi, "ubogi Barrois je že tako dolgo časa samo sedel; če človek pomisli, kako delavno je bilo njegovo prejšnje življenje, se mu mora zdeti čisto naravno, da več ni mogel živeti. Njegova kri je postala pretežka. Kakor kaže že njegov kratki vrat, je bil kakor ustvarjen za mrtvoud — in jaz sem bil poklican prepozno."

Nato pravi tiho:

"Izlijte pač skrbno iz posode vse, kar je v nji."

In ne da bi se dotaknil Villefortove roke, zapusti doktor hišo nesreče med solzami in ihtenjem vsega služabništva.

Za nekaj ur so prišli po večurnem posvetovanju vsi v kuhinjo h gospe Villefort in prosili, naj jih odpusti iz službe. Niti prigovarjanje, niti obljubljanje večje plače jih ne moreta pripraviti do tega, da bi predrugali svoj sklep.

"Gremo, ker je to hiša smrti."

Samo te besede so bile njihov odgovor.

Jokaje so zapustili dobro službo in pred vsem ljubeznivo, dobrotljivo, od vseh ljubljeno Valentino."

Villefort pogleda svojo hčerko.

Jokala je.

Čudno! Te solze ga ganejo. Nato pogleda svojo soprogo in zazdi se mu, da njene fine ustnice bliskovito vstrepečejo, nalič meteorom na temnem nebu, na katerem se pripravlja nevihta.

IV.

Soba peka, živčnega v samotni.

Zvečer istega dne, ko je grof Morcerf zapustil bankirja, ves iz sebe vsled jeze in sramote zaradi njegovega odklanjajočega odgovora, je prišel k Danglarsu gospod Andrea Cavalcanti v najfinejši toaleti, s krasno navihanimi brki in blesteče belimi rokavicami, kratko kot popoln modni gospod.

Po pozdravu v salonu je pomignil bankirju k oknu ter mu po primernem uvodu razkril bolečine svojega srca izza odhoda

reče o tako hitri smrti starega Barroisa?"

"Peljite me vun," pravi zdravnik in zmaje za ramami.

Gospoda zapustita sobo. Na bodnikih in stopnicah so stali nemirni, preplašeni služabniki.

"Gospod prokurator," pravi zdravnik tako glasno, da ga lahko slišijo vsi, "ubogi Barrois je že tako dolgo časa samo sedel; če človek pomisli, kako delavno je bilo njegovo prejšnje življenje, se mu mora zdeti čisto naravno, da več ni mogel živeti. Njegova kri je postala pretežka. Kakor kaže že njegov kratki vrat, je bil kakor ustvarjen za mrtvoud — in jaz sem bil poklican prepozno."

Nato pravi tiho:

"Izlijte pač skrbno iz posode vse, kar je v nji."

In ne da bi se dotaknil Villefortove roke, zapusti doktor hišo nesreče med solzami in ihtenjem vsega služabništva.

Za nekaj ur so prišli po večurnem posvetovanju vsi v kuhinjo h gospe Villefort in prosili, naj jih odpusti iz službe. Niti prigovarjanje, niti obljubljanje večje plače jih ne moreta pripraviti do tega, da bi predrugali svoj sklep.

"Gremo, ker je to hiša smrti."

Samo te besede so bile njihov odgovor.

Jokaje so zapustili dobro službo in pred vsem ljubeznivo, dobrotljivo, od vseh ljubljeno Valentino."

Villefort pogleda svojo hčerko.

Jokala je.

Čudno! Te solze ga ganejo. Nato pogleda svojo soprogo in zazdi se mu, da njene fine ustnice bliskovito vstrepečejo, nalič meteorom na temnem nebu, na katerem se pripravlja nevihta.

IV.

Soba peka, živčnega v samotni.

Zvečer istega dne, ko je grof Morcerf zapustil bankirja, ves iz sebe vsled jeze in sramote zaradi njegovega odklanjajočega odgovora, je prišel k Danglarsu gospod Andrea Cavalcanti v najfinejši toaleti, s krasno navihanimi brki in blesteče belimi rokavicami, kratko kot popoln modni gospod.

Po pozdravu v salonu je pomignil bankirju k oknu ter mu po primernem uvodu razkril bolečine svojega srca izza odhoda

reče o tako hitri smrti starega Barroisa?"

"Peljite me vun," pravi zdravnik in zmaje za ramami.

Gospoda zapustita sobo. Na bodnikih in stopnicah so stali nemirni, preplašeni služabniki.

"Gospod prokurator," pravi zdravnik tako glasno, da ga lahko slišijo vsi, "ubogi Barrois je že tako dolgo časa samo sedel; če človek pomisli, kako delavno je bilo njegovo prejšnje življenje, se mu mora zdeti čisto naravno, da več ni mogel živeti. Njegova kri je postala pretežka. Kakor kaže že njegov kratki vrat, je bil kakor ustvarjen za mrtvoud — in jaz sem bil poklican prepozno."

Nato pravi tiho:

"Izlijte pač skrbno iz posode vse, kar je v nji."

In ne da bi se dotaknil Villefortove roke, zapusti doktor hišo nesreče med solzami in ihtenjem vsega služabništva.

Za nekaj ur so prišli po večurnem posvetovanju vsi v kuhinjo h gospe Villefort in prosili, naj jih odpusti iz službe. Niti prigovarjanje, niti obljubljanje večje plače jih ne moreta pripraviti do tega, da bi predrugali svoj sklep.

"Gremo, ker je to hiša smrti."

Samo te besede so bile njihov odgovor.

Jokaje so zapustili dobro službo in pred vsem ljubeznivo, dobrotljivo, od vseh ljubljeno Valentino."

Villefort pogleda svojo hčerko.

Jokala je.

Čudno! Te solze ga ganejo. Nato pogleda svojo soprogo in zazdi se mu, da njene fine ustnice bliskovito vstrepečejo, nalič meteorom na temnem nebu, na katerem se pripravlja nevihta.

IV.

Soba peka, živčnega v samotni.

Zvečer istega dne, ko je grof Morcerf zapustil bankirja, ves iz sebe vsled jeze in sramote zaradi njegovega odklanjajočega odgovora, je prišel k Danglarsu gospod Andrea Cavalcanti v najfinejši toaleti, s krasno navihanimi brki in blesteče belimi rokavicami, kratko kot popoln modni gospod.

Po pozdravu v salonu je pomignil bankirju k oknu ter mu po primernem uvodu razkril bolečine svojega srca izza odhoda

reče o tako hitri smrti starega Barroisa?"

"Peljite me vun," pravi zdravnik in zmaje za ramami.

Gospoda zapustita sobo. Na bodnikih in stopnicah so stali nemirni, preplašeni služabniki.

"Gospod prokurator," pravi zdravnik tako glasno, da ga lahko slišijo vsi, "ubogi Barrois je že tako dolgo časa samo sedel; če človek pomisli, kako delavno je bilo njegovo prejšnje življenje, se mu mora zdeti čisto naravno, da več ni mogel živeti. Njegova kri je postala pretežka. Kakor kaže že njegov kratki vrat, je bil kakor ustvarjen za mrtvoud — in jaz sem bil poklican prepozno."

svojega dragega očeta. Govoril je o prijaznem sprejemu, ki ga je doživel v tej visoki hiši in o temi, kako je prišel do trdnega prepričanja, da more postati resnično srečen le tedaj, če dobi v zakon gospico Danglarsovo.

Bankir je že več dni pričakoval te izjave in zdaj poslušal z največjo pazljivostjo; njegov pogled je žarel, in njegovo obličje se je zjasnilo v isto meri, v kateri se je pooblačilo pri Morcerfovih besedah.

Vendar ni smel dati poveljnega odgovora kar tako, ne da bi stavil mlademu možu nekaj resnih vprašanj.

"Gospod Andrea," prične, "ali niste še nekoliko premladi, da bi že zdaj mislili na ženitev?"

"Ah, ne, moj ljubi baron," odvrne Cavalcanti, "tega ne mislim. Odlični Italijani se ženijo običajno zelo mladi; ah, življenje je polno slučajev, in zato moramo srečo pograbit, predno nam ubeži."

"Prav," pravi Danglars. "Če bi bila vaša ponudba, s katero ste me počastili, prav tako pri-

jetna moji soprogi in hčerki, s kom se pomenimo potem o vsem drugem? Uvideti morate, da denarnih zadev ne smemo zanemarjati, in pravzaprav le očetje lahko zadostno zagotovijo stališče svojih otrok."

"Moj oče je bil vedno dobrotljiv in poln resne skrbnosti za me. Vide že naprej, da se lahko zgodi, da bi jaz rad ostal na

Francoskem, mi je zapustil pri svojem odhodu vse listine, ki jih potrebujem, da se legitimiram, in papir, ki mi za slučaj, da se oženim po njegovi volji, zagotavlja stoinpetdeset tisoč liber rent, pričenši z dnevom moje poroke. To je po mojem mnenju približno četrtnina očetovih dohodkov."

(Dalje prihodnjič)

Andre Duval

Naj bo Vaš izgled čim ljubkejši

Začnite z eno naših čudovitih splošno znanih

TRAJNIH ONDULACIJ

Potrebna popolna osnova za vse današnje privlačne pričeske

Vključno krasno STRIŽENJE UMIVANJE in POLAGANJE \$5.95

Vaško \$15 kodiranje iz naše velike zaloge svežih potrebin

Napravili bomo, da bodo celo tanki, suhi, sivi in težavni lasje ohranili najspretnjšo pričesko.

Kodiranje z L'OREAL, HELENE CURTIS, ZOTOS, HIBNER, BRECK, RAYETTE, WELLA in s 30 let naše skušnje jamči odličnost.

Kličite za pojasnila ali za Vaš obisk za enega naših največjih kodranj (če ni, ne bo treba nič plačati).

UMIVANJE in POLAGANJE

Vse v tej dobi najbolj obudovane pričeske, spretno zamišljene ali sproščene in slučajnostne. Naši nadarjeni stilisti jih napravijo vse do popolnosti.

245 redno \$3.50 do \$5 v večini salonov

Striženje 1.95 • Barvanje in polaganje 5.95 • Urejanje lasulj \$3 SLOVITA \$20 VITA-CREME TRAJNA \$7.95

Na vse gornje cene samo 50c več v petek, soboto in pred prazniki

HELENE CURTIS NENAVITA TRAJNA

NOBENIH NAVIJAČEV, NOBENEGA TOPIRANJA, NOBENIH VLASNIC.

Osvetljava s pateglajem vlažnega glavnika

Videli ste jo oglaševano v Glamour in v Cosmopolitan. Zdaj jo imejte.

\$10

NA VZHODU

• 406 Euclid Ave. 2nd fl. 781-3161
• Southgate 5399 Warrenville 663-6346
• Opposite Eastgate, 449-3435
• Severance Center 382-2600, 382-2569
• Shoregate, 944-6700, Lake Shore Blvd
• Mentor, 265-9115, Next to Zayre's

NA ZAHODU

• Opposite Southland, 845-3400
• Opposite Westgate, 333-6646
• North Olmsted, 777-8686
• Farmington, 884-6300
• Elyria Midway Mall, Elyria
• 324-5742, Lorain, 233-8020

ŽENINI IN NEVESTE!